

Reflecții asupra creșterii – numărul 45, mai 2021

Să învățăm să reacționăm la o criză mondială a sănătății
(partea a III-a)

În mesajul din data de 25 noiembrie 2020, Casa Universală a Dreptății s-a adresat întregii lumi bahá'í, confirmând puterea dinamică a Legământului, vizibilă în activitatea unificată a comunității bahá'í de pe fiecare continent și din fiecare țară – condusă cu pricepere de instituțiile Cauzei – de a răspunde „nevoilor unei lumi în suferință”. Casa Dreptății mai observa că, dând dovadă de un angajament neabătut, de creativitate și hotărâre, prietenii se dedică binelui spiritual, intelectual și material al celor din jurul lor și, de asemenea, se sprijină unii pe alții și întind „o mână de ajutor surorilor și fraților din societatea mai largă”. Un rol fundamental în aceste eforturi îl are un model intensificat de acțiune, în special în rândul familiilor, cu părinți care devin tot mai dornici să valorifice puterile de construire a societății ale Revelației lui Bahá'u'lláh pentru a-și influența familia și viața comunității.

Această ediție din *Reflecții asupra creșterii*, a treia dintr-o serie dedicată eforturilor depuse ca reacție la criza mondială a sănătății, prezintă relatări care ilustrează felul în care grupuri de prieteni din diverse cadre ajută tot mai multe familii să instituie un ritm de viață care promovează educația spirituală și binele părinților și copiilor.

*****

Relatările de mai jos vorbesc despre echipe de vecinătate care s-au mobilizat în acțiuni, în strânsă colaborare cu părinții copiilor care participă în procesul educațional, pentru a cultiva un spirit de comunitate înfloritor în rândul familiilor și a extinde cercul celor implicați în activitățile de construire a comunității.

AUSTRALIA

La momentul august 2020, restricțiile impuse de guvern în legătură cu pandemia se relaxaseră de ceva vreme în zona geografică **Sydney** și un număr mai mare de membri ai comunității, atenți la respectarea măsurilor de siguranță, erau gata să revină la interacțiunile în persoană cu vecinii lor și cu alți prieteni. O echipă de prieteni din vecinătatea Westmead a recunoscut posibilitatea de a reporni festivalurile periodice pentru copii și a început să extindă cercul celor care participau la activitățile educaționale. Fiecare membru al echipei se concentra pe un anumit cvartal; mai întâi, vizita familiile pe care le cunoștea dintr-un bloc, apoi îi însoțea pe copiii acelor familii, încurajându-i să-și invite prietenii din cvartal. Prin aceste eforturi, majoritatea copiilor din vecinătate au fost invitați la festival.

Festivalul a atras multe familii și aproape 150 de copii; s-au luat numeroase măsuri pentru asigurarea distanțării sociale și a siguranței tuturor participanților. De exemplu, festivalul s-a desfășurat în parcul local, nu într-un spațiu închis, tuturor participanților li s-a luat temperatura, iar activitățile au fost organizate în grupuri restrânse. Prietenii ne-au împărtășit că lucrul care a ieșit cel mai mult în evidență la acest festival a fost participarea părinților:

Am observat cât de hotărâți sunt părinții să învețe să predea lecții întregi din materialele de la lecțiile pentru copii atunci când s-au adunat pentru a parcurge textele lecțiilor și a le pregăti împreună.

Membrele unui grup de mame din localitate, care finalizaseră recent Cartea 3 din secvența de cursuri, au predat pentru prima oară în viață lecții pentru copii alături de învățătoare cu experiență. Un alt lucru care a adus bucurie tuturor a fost că tatăl unuia dintre micii participanți a predat una din lecțiile de Anul II din Cartea 3. Pentru a se pregăti, a repetat de trei ori predarea lecției cu fiica sa, în dimineața dinaintea festivalului. Contribuția sa a modificat percepția generală a părinților cu privire la rolul bărbaților în educația spirituală a copiilor.

Un alt aspect deosebit al acestui festival a fost numărul mai mare de copii care au devenit conștienți de Persoana lui ‘Abdu’l-Bahá. Când învățătoarea a întrebat „Știe cineva cine este ‘Abdu’l-Bahá?” majoritatea copiilor au ridicat mâna deoarece fuseseră inspirați de povestirile Dascălului pe parcursul precedentelor festivaluri și lecții pentru copii.

După eveniment, părinții implicați în predarea lecțiilor au fost invitați să reflecteze asupra experiențelor lor și a fost planificat un alt festival în vacanța școlară următoare. Pe măsură ce noi copii și juniori se înscriu la lecțiile săptămânale, iar tinerii și adulții află cum pot să intre în procesul de instituit și să înceapă să contribuie la o viață de comunitate vibrantă, aceste întâlniri colective deschise tuturor devin spații importante unde oamenii pot vedea, simți și înțelege procesul de construire a comunității în plină acțiune. Aceste festivaluri au reafirmat și ideea că oricine poate să participe și să joace un rol în invitarea și sprijinirea unor numere tot mai mari de oameni să pășească pe calea comună a servirii.

Ca reacție la o a doua măsură de izolare implementată de guvern și conștientă de împrejurările dificile cu care se confrunta toată lumea, echipa de vecinătate din Hampton Park, zona geografică **Gippsland**, și-a intensificat eforturile de a cultiva un spirit colectiv al vieții de comunitate. Au fost organizate întâlniri online cu familiile și tinerii, întâlniri care au contribuit la crearea unui sentiment de liniște și bucurie în această perioadă de incertitudine. Echipa și-a descris experiența astfel:

Când au sosit știrile despre sporirea restricțiilor asupra mișcării și întâlnirilor din cauza unui al doilea val al pandemiei de coronavirus, un nor greu de îngrijorare și neliniște a început să planeze deasupra numeroaselor familii implicate în activitățile noastre. Echipa noastră s-a gândit că ar fi momentul oportun ca locuitorii din vecinătate să se întâlnească și să se consulte asupra modului în care dorim să trăim și să servim în această a doua perioadă de izolare.

Ne-am consultat mai întâi cu părinții despre cum putem colabora pentru a răspunde nevoilor celor din vecinătate, a considera fiecare persoană drept un protagonist al schimbării și a trece cu bine împreună peste acest al doilea val, ieșind întăriți din el. Unii părinți și-au exprimat dorința de a avea consultări periodice cu alte familii pentru a genera energii proaspete în demersul nostru colectiv de a uni și ajuta comunitatea.

Copiii, juniorii, tinerii și părinții au participat la o întâlnire de reflecție a comunității. Toată lumea a avut dreptul să ia cuvântul; toți cei prezenți au avut ocazia să împărtășească situația lor actuală, precum și ideile și preocupările lor. Unii părinți erau îngrijați despre impactul situației asupra implicării copiilor lor în procesul educațional. Un motiv de îngrijorare majoră era senzația de izolare și separare față de oamenii din comunitate și efectele acesteia asupra sănătății mintale, spirituale și fizice. Când unul dintre părinți a menționat posibilele efecte negative ale izolării sociale asupra copiilor în perioadele prelungite în care se aplică măsuri de izolare, cineva a sugerat

crearea unui spațiu unde copiii să fie prezenți online în fiecare zi la sesiuni de activități artistice. De asemenea, am realizat că această senzație de izolare nu se regăsea doar în rândul copiilor, ci și în rândul juniorilor. Așa că am decis să îi implicăm pe juniori în organizarea și desfășurarea sesiunilor respective pentru membrii mai tineri ai comunității.

Cu ajutorul juniorilor și părinților, i-am adus la un loc pe copii, în mediul online, timp de 30-45 de minute pe zi, pentru a-i implica din nou și a le întări legăturile cu comunitatea și dintre ei. De asemenea, i-am invitat și pe cei care nu erau încă implicați în procesul de construire a comunității să fie și ei prezenți în aceste spații zilnice. Reacțiile pe care le-am primit de la familiile din vecinătate ne-au ajutat să realizăm cu adevărat caracterul imperios al consolidării echipei de lecții pentru copii.

Pe măsură ce aceste întâlniri online au continuat în lunile următoare, părinții s-au consultat asupra modului în care puteau și ei să contribuie la diversele activități continue din vecinătate. Au fost inițiate acum întâlniri pentru mame și se fac eforturi pentru includerea în activități a tuturor membrilor din familiile copiilor și tinerilor care sunt implicați în acest proces. Câteva familii au început să studieze textul *Să învățăm despre excelență* din programul de împuternicire spirituală a juniorilor și încep să se formeze în mod natural și alte grupuri axate pe binele social. După o întâlnire regională recentă, echipa a aflat mai multe despre grupările pe familii și este în curs de a planifica să ajute fiecare familie din vecinătate să găzduiască o întâlnire devoțională în locuința sa, ca următor pas.

***

În relatarea de mai jos, o echipă de vecinătate care face vizite săptămânale la fiecare locuință și familie de pe câteva străzi și colaborează cu un număr tot mai mare de localnici, în special mame, a cultivat un proces înfloritor de construire a comunității și a consolidat relațiile dintre grupurile de familii.

BRAZILIA

În vecinătatea Vila Feliz, un centru de activitate intensă din zona geografică **Portal da Glória**, fiecare locuință dintr-un areal alcătuit din patru străzi învecinate se implică în mod constant în procesul de construire a comunității. Pe fiecare dintre aceste străzi, toate familiile se adună în mod periodic laolaltă pentru a se ruga și a se consulta în grup, sprijinindu-se una pe alta în timp ce pășesc împreună pe calea servirii.

Înainte de pandemie, echipa de vecinătate vizita fiecare locuință și invita cel puțin un membru al familiei să o însoțească în vizitarea următoarei locuințe. În timpul acestor vizite săptămânale, familiile erau încurajate să servească împreună. După ce a început pandemia, aceste vizite s-au transformat în conversații în aer liber, la poarta fiecărei locuințe. Membrii echipei care face vizitele sunt echipați cu măști și dezinfectant pentru mâini, păstrează distanța adecvată față de ceilalți și oferă un kit cu materiale pe care familiile le pot citi și studia împreună. Aceste kituri distribuite săptămânal conțin Texte Sfinte, mesaje ale Casei Universale a Dreptății, materiale pentru lecțiile pentru copii și grupurile de juniori și câteva rugăciuni imprimare pe hârtii frumoase. După câteva zile, echipa revine pentru a discuta materialele cu familiile. Prietenii care servesc în vecinătate explică:

Ne întâlnim periodic pentru a organiza activitățile săptămânii și a identifica ce familii vor fi vizitate și de către cine. Temele pe care le abordăm – de exemplu, educația spirituală a copiilor sau juniorilor, importanța de a împărtăși rugăciunile în familie, concepte din mesajele Casei Universale a Dreptății și aprofundarea unor teme din

Cartea 2 din secvența de cursuri – variază de la o vizită la alta, în funcție de situația cu care se confruntă fiecare familie la un moment dat. Recent, un tânăr a decedat, așa că i-am vizitat familia mai frecvent pentru a ne ruga și a studia Scrierile referitoare la viața de după moarte.

Echipa vizitează aproximativ 70 de familii pe lună. Procesul de construire a comunității este consolidat prin implicarea tot mai mare a grupurilor de familii în acțiunea colectivă, iar în rândul familiilor, în special al mamei, se cultivă un spirit de unitate. Unul dintre grupurile de familii își asumă un rol mai important în cultivarea unui spirit de servire și adorație în fiecare casă.

Când însoțeam primul grup de familii, care locuiau toate pe aceeași stradă, a durat ceva timp până au preluat controlul procesului. Dar acum, membrii acestor familii sunt protagoniști care își asumă responsabilități mai mari în a sprijini și ajuta alte familii de pe o stradă învecinată să inițieze activități. Mamele și tinerii implică în mod natural alți prieteni care își aduc apoi familia și se gândesc să implice familii întregi. Multe dintre mame au spus că activitățile de construire a comunității le-au făcut să se apropie unele de altele. Ele se consultă în grupuri mici cu privire la binele tuturor familiilor din jurul lor și din alte părți ale vecinătății și găsesc modalități creative de a răspunde provocărilor ridicate de criza sănătății. De exemplu, au remarcat că anumiți copii erau subnutriți, așa că s-a construit o baracă din lemn dotată cu o plită din lut unde se pot găti feluri de mâncare pentru toți copiii din vecinătate de trei ori pe săptămână. După servirea mesei, copiii se adună pentru lecții bahá'í și pregătire la alte obiecte. În cadrul vizitelor pentru a livra pachete cu alimente familiilor nevoiașe, fiecare locuință a primit și un exemplar frumos tipărit al unei rugăciuni pentru protecție a lui Bahá'u'lláh. În multe familii, această rugăciune a fost înrămată și agățată pe ușa de la intrare.

Inspirate de conversațiile săptămânale, mamele participă la cercuri de studiu și sunt interesate să își consolideze capacitatea de a contribui la binele spiritual și material al comunității lor.

Cercurile de studiu și întâlnirile devoționale între mame generează amândouă un puternic sentiment de apartenență. Am oferit un exemplar din Cartea 1 în locuința fiecărei participante pentru ca acestea să poată citi materialul în prealabil; apoi, într-o zi stabilită dinainte, o facilitatoare studiază cu ele la o distanță sigură, la poartă. Avem grijă ca niciun cerc de studiu să nu aibă mai mult de trei participante. Deoarece marea majoritate nu au acces la internet, cercurile noastre de studiu online implică doar câteva persoane. Unele dintre ele predau lecții pentru copii sau își sprijină propriii copii mai mari care servesc drept învățători. Multe dintre ele studiază Cartea 3 și câteva servesc ca animatoare.

În prezent, elaborăm un orar pentru lecțiile pentru copii, stabilind locurile de desfășurare a lecțiilor și pregătind mai multe învățătoare pentru Anii III și IV. Intenționăm să intensificăm ritmul cu care noile învățătoare de lecții pentru copii avansează prin anii ulteriori. Este în desfășurare un proces similar pentru extinderea bazinului de animatori și facilitatori.

Prietenii care servesc în vecinătate pot vedea efectele puterii transformatoare a Revelației lui Bahá'u'lláh. Ei își concentrează eforturile pe cultivarea unei vieți de comunitate înfloritoare în rândul unei întregi populații, dar în cadre mai restrânse, activând alături de un nucleu în creștere de prieteni locali implicați în proces ca grupuri de familii.

Următoarea relatare ilustrează felul în care un grup de prieteni dintr-o comunitate de mici dimensiuni a perseverat, cu intensitate și creativitate, în stabilirea unui model zilnic de viață dedicat binelui spiritual al familiilor și educării copiilor.

GHANA

În ciuda restricțiilor sociale actuale din zona geografică **Akuapim South**, prietenii din prima linie a procesului de construire a comunității din comunitatea Gyankama au depășit dificultățile legate de pandemie prin implementarea de măsuri creative pentru a proteja sănătatea și binele copiilor și juniorilor, a-i implica pe părinți în educația spirituală a celor tineri și a sprijini familiile în organizarea strădaniilor lor zilnice de natură spirituală și materială. Datorită elanului dat de aceste demersuri, prietenii din zona geografică au reușit să depășească cel de al doilea jalon în mai puțin de un ciclu. Grupul își împărtășește experiența:

Am observat că măsurile de izolare instituite de guvern în marile orașe din Ghana afectau și locuitorii din orașele și satele din apropiere. La început, numeroși părinți nu voiau să-și trimită copiii și juniorii la lecțiile pentru copii și la grupurile de juniori deoarece se temeau că va fi dificil să se respecte precauțiile de sănătate în acele spații.

Prietenii s-au consultat cu privire la modul în care pot să răspundă dificultăților inerente situației. Au fost mai cu seamă impresionați de povăța lui Abdu'l-Bahá citată în mesajul Casei Universale a Dreptății cu ocazia Naw-Rúz 177:

Într-o vreme ca aceasta, când furtunile încercărilor și necazurilor au înconjurat lumea și frica și tremurul au zguduit planeta, voi trebuie să vă ridicați deasupra orizontului fermității și statorniciei cu fețe iluminate și frunți radioase în așa fel încât, cu voia lui Dumnezeu, bezna fricii și consternării să fie complet ștersă și lumina certitudinii să poată răsări deasupra orizontului vădit și să strălucească cu putere.

Având în minte aceste cuvinte ale Dascălului, prietenii au analizat restricțiile referitoare la adunările în grupuri mari și s-au gândit cum pot fi respectate acestea în cadrul lecțiilor pentru copii și al grupurilor de juniori.

Câțiva dintre învățătorii de la lecțiile pentru copii și din animatorii de juniori au decis să pună la dispoziție apă și săpun pentru spălarea mâinilor, precum și dezinfectant care să fie folosit de copii și de juniori la începutul și la încheierea lecțiilor. În conformitate cu reglementările de sănătate publică, s-au obligat și să asigure o distanțare socială suficientă între participanți: numărul celor care puteau fi prezenți – între cinci și zece – depindea de spațiul disponibil. Apoi, au mers acasă la părinții fiecărui copil și le-au prezentat măsurile pe care intenționau să le pună în practică pentru a proteja sănătatea copiilor. Părinții au prins curaj văzând că aceste chestiuni erau tratate cu seriozitate și au fost de-acord să-și trimită copiii la lecții.

Pe măsură ce legăturile dintre familii, învățătorii de lecții pentru copii și animatorii se adânceau, părinții au ajuns să îi considere pe prietenii care sprijineau educația spirituală a copiilor lor drept colaboratori apropiați. Unii părinți au început să joace și ei un rol activ în a-i ajuta pe copii să memoreze citate. Una dintre mame, care nu știa să citească, dar simțea nevoia să ajute, stătea cu fiica sa în timp ce aceasta parcurgea materialele și îi urmărea progresele. De fiecare dată când observa că fetița se chinuie să rostească un anumit cuvânt, mama o ruga să îl sublinieze. Apoi, îl încuraja pe copil

să îi arate cuvintele dificile învățătoarei de la lecțiile pentru copii atunci când aceasta venea în vizită și s-o roage să o ajute cu pronunția lor.

Cineva a sugerat ca familiile să fie ajutate să elaboreze un orar prin care să-și organizeze viața de zi cu zi în această perioadă cu mari schimbări. Fiecare zi putea conține în mod firesc un moment pentru rugăciune și devoțiune, o perioadă când copiii trebuiau să urmărească sau să asculte programele școlare de stat difuzate la televiziune și la radio, o lecție pentru copii sau o activitate de juniori, precum și sarcini și alte îndatoriri casnice. Acest demers i-a ajutat pe copiii din sat să își structureze viața cotidiană în noile împrejurări și să participe în mod eficace la activitățile de educație școlară și spirituală.

Nucleul nostru de prieteni a fost o sursă de încurajare pentru familii, prin apeluri telefonice frecvente. În timpul vizitelor acasă, familiile și-au exprimat aprecierea pentru sprijinul primit în organizarea unui model perfecționat de viață cotidiană.

Aceste demersuri le-au readus prietenilor din zona geografică energia și i-au ajutat să avanseze pe calea dezvoltării.

A fost o ocazie fericită de a vedea atât de mulți părinți, în special femei, participând într-un mod atât de activ la lansarea programului intensiv de creștere. Cu acest prilej, câțiva părinți care nu își deschiseseră încă locuințele pentru întâlniri devoționale s-au angajat să o facă după ce au fost încântați de felul în care copiii și juniorii lor au recitat rugăciuni și citate și au interpretat cântece și scenete. Până în prezent, peste jumătate din părinții copiilor și juniorilor implicați în activitățile educaționale găzduiesc întâlniri devoționale în locuințele lor.

Material elaborat sub auspiciile Centrului Internațional de Propovăduire pentru instituția Consilierilor. Este posibil ca extrasele din relatările citate să fi fost editate sub aspectul corectitudinii gramaticale, al clarității sau al lungimii. Această publicație poate fi reprodusă sau distribuită integral sau parțial în cadrul comunității bahá'í fără permisiunea Centrului de Propovăduire.